

ADEU, CARLES

Pioner a reconèixer la feina que fan mestres, infermeres i monitors

CARMEN MAGALLANES

TUTORA DE L'AULA D'ACOLLIDA DE L'ESCOLA MIQUEL BLEACH (BARCELONA)

“Com a mestra, aprenia de tot el que escrivia”

Tot i no conèixer personalment Carles Capdevila, ahir va ser un “dia gris” per a Carmen Magallanes. És tutora de l'aula d'acollida de l'Escola Miquel Bleach (Sants) –un centre amb un 95% d'alumnat d'origen estranger– i assegura que allà sempre el tenen present. “Ell sempre destacava les coses bones de la vida: ens feia mirar endavant i valorar el que realment és important”, assegura. Apassionada del món de l'educació, Magallanes no es perdia ni un article seu. “Com a mestra aprenia de tot el que escrivia”, expressa la Carmen, que agraeix que Capdevila sempre parlés “d'experiències de la vida real i no de simples teories”. D'origen madrileny, Magallanes fa set anys que viu a Barcelona. Quan va descobrir els articles de Capdevila, va començar a parlar d'ell a tots els seus familiars i coneguts. “Crec que s'haurien de traduir perquè tots aquests missatges tan necessaris per a la societat arribessin al màxim possible de llocs”, opina. Per a la Carmen, amb la mort del Carles el món de l'educació “ha perdut una peça clau”. “Sempre el tindrem en el nostre record”, diu.

MARC ALCARAZ

MONITOR I DIRECTOR DE L'ESPLAI ESPURNES

“Va ser el primer a posar-nos en el focus mediàtic”

“La broma fa dècades que dura, i no són quatre sonats, es tracta d'uns quants milers. S'ha procurat fer burla d'ells com a xirucaires idiotitzats, se'ls ha fet saber que s'han acabat les utopies i que la gràcia d'avui dia és ser famosos, però ells insisteixen que no”, escrivia Carles Capdevila en una de les seves columnes. Es referia als monitors d'esplai o caps d'agrupament. “Uns éssers estranys d'entre 18 i 25 anys”, deia. Marc Alcaraz és un d'aquests “éssers estranys” dels quals parlava Capdevila.

Alcaraz és monitor i director de l'espai Espurnes d'Esplugues de Llobregat. Aquella columna, titulada *Entusiasme sospitós*, l'utilitzen ara en la formació dels monitors d'esplai. “La fem servir quan parlem de la funció i del perfil del monitor per fer entendre aquest món als que no l'han viscut”, explica aquest jove. “El Carles va ser el primer a posar-nos en el focus mediàtic i donar-nos reconeixement”, destaca Alcaraz. Aquesta columna és un “ar-

ticle de referència” per al món del lleure i de l'oci. “Parla molt bé de nosaltres i ho fa des de la ironia i el carinyo. Explica la nostra realitat i es nota que ens coneixia i que tenia estima pel món del lleure i de l'esplai, i aquest és també el seu gran valor”, diu Alcaraz.

Aquest jove director i monitor d'esplai també agraeix a Capdevila que hagi contribuït a canviar la imatge estereotipada que la societat té del món de l'esplai i el lleure. “Les entitats no ens n'havíem sortit a l'hora de donar a conèixer la nostra tasca”, afegeix.

Marc Alcaraz també valora que Capdevila reivindicés l'educació en el lleure com un agent educatiu més. “Ens sentim dins d'un grup que ens pertany, que és l'educació”, argumenta. Com escrivia Capdevila amb la seva característica ironia, “són tota una anomalia en els ambients derrotistes i les societats decadents. Algú els hauria d'aturar abans que se'ls acudeixi canviar el món de veritat”.

JAUME GÜELL

COORDINADOR ASSISTENCIAL DE L'HOSPITAL DE DIA D'ONCOLOGIA I HEMATOLOGIA DEL CLÍNIC

“Va ser el líder de la infermeria”

L'infermer Jaume Güell està avesat a tractar amb pacients de càncer. És el coordinador assistencial de l'hospital de dia d'oncologia de l'Hospital Clínic. Però la feina dels infermers és sovint poc visible tot i el seu enorme valor. El Carles Capdevila va contribuir a canviar-ho. “Va donar una visió de la infermeria totalment diferent de la que té la resta de la societat. La infermera té una visió d'atenció al pacient més global, mira més enllà de la patologia. Veu la persona i no la malaltia. I ell això ho veia i ho tenia molt clar. I per això va fer una croada a favor de les infermeres”, destaca Güell. “Va ser el líder de la infermeria”, afegeix. Tant és així, que el col·lectiu el va reconèixer el mes passat amb el premi Infermeria i Societat.

Güell li agraeix que posés el focus d'atenció en la seva professió. “No era només un elogi, sinó un agraïment a la tasca de la infermeria, a les persones que l'han estat cuidant”, sosté. “No havíem tingut ningú que ens defensés amb aquesta elegància. Cada paraula que deia està fonamentada en aspectes reals i viscuts per ell”, conclou Jaume Güell.

Les reaccions

David Codina Riqué

“Llegir algun dels seus articles implicava complicitat i energia per fer un pas més en la meua tasca vocacional d'acompanyar joves i famílies”

Lali.cat

“Una lliçó de vida per a tothom. Per als que passem per tràngols semblants i per a tots els que ens envolten. Eternament agraïts”

Pere Aguilar Solà

“Moltes gràcies, Carles, per ser exemple de tantes coses. Poca gent com tu ha reconegut i valorat tan bé la feina dels mestres i professors”

Silvia Laso de la Vega

“Soc infermera i penso que mai ningú ens havia reconegut com tu. També crec que mai nosaltres havíem agraït tant unes paraules com les teves”